

ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ПРАВА І ДЕРЖАВИ; КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО

УДК 342.7

DOI: <https://doi.org/10.18524/2411-2054.2019.35.181345>

О. М. Калашник, канд. юрид. наук, доцент, адвокат, член Комітету захисту прав та гарантій адвокатської діяльності Національної асоціації адвокатів Київський університет імені Бориса Грінченка
Кафедра публічного та приватного права
вул. Бульварно-Кудрявська, 18/2, Київ, 04053, Україна
e-mail: consigliery@ukr.net

СПІРНІСТЬ ПОЛОЖЕНЬ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ПРО РЕЄСТРАЦІЮ ІНОЗЕМЦІВ ТА ОСІБ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА У ДЕРЖАВНОМУ РЕЄСТРІ ФІЗИЧНИХ ОСІБ-ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ

У статті проаналізована проблема обліку іноземців та осіб без громадянства (в тому числі біженців), які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків. Наведено основні проблеми обліку іноземців та осіб без громадянства, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків. Вказано про неможливість, на сьогодні, реалізувати право іноземців та осіб без громадянства на відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків. Обґрунтовано пропозиції щодо вирішення цієї проблеми шляхом правотворчості або шляхом скасування незаконних положень в судовому порядку. Наведений перелік та проведений аналіз основних національних нормативно-правових актів у сфері забезпечення можливості обліку іноземців та осіб без громадянства, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків в Україні.

Ключові слова: права іноземців та осіб без громадянства, реєстраційний номер облікової картки платника податків, права біженців, облік платників податків, скасування положень підзаконного нормативного акту.

Постановка проблеми. Питання забезпечення прав іноземців та осіб без громадянства, у тому числі біженців, викликала дискусії, увагу науковців, юристів-практиків, міжнародних та внутрішньодержавних організацій протягом тривалих часів.

На сьогодні не вирішеною є проблема можливості обліку іноземців та осіб без громадянства, у тому числі біженців, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків.

У вітчизняній конституційно-правовій науковій літературі зазначеному питанню приділено недостатньо уваги. Розглядалися система і форми діяльності державних органів України, уповноважених здійснювати управління міграційними процесами [5], проблеми створення і діяльності органів виконавчої влади України з регулювання зовнішньої міграції [6], історія створення адміністративних органів у сфері біженців [7], інституційно-правова система забезпечення прав біженців в Україні з позицій конституційного права [8, с. 118].

Однак протягом останніх років в деяких країнах світу значно погіршилася політична ситуація та відбувається систематичне порушення прав людини (Таджикистан, Узбекистан, Російська Федерація), виникли збройні внутрішньодержавні конфлікти та війни (Афганістан, Сомалі, Сирія), що призвело до посилення міграційних процесів і

загострення проблеми забезпечення прав іноземців та осіб без громадянства, у тому числі біженців, що викликає необхідність наукового дослідження такої проблематики.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема правового статусу біженців на міжнародному рівні присвячені праці таких вчених: Л. Горденкера, Дж. Вернанта, А. Грал-Мегсена, Л. Холборна, Я. Макдональдса, Г. Гудвіна-Гілла, Г. Меландера, Г. Стенберга, Х. Хаковірти, П. Нобеля та деяких інших.

Серед вітчизняних науковців, які досліджували проблеми біженців, слід назвати: В. І. Потапова, А. Ю. Ястребову, М. О. Баймуратова, О. І. Піскуна, М. В. Буроменського, В. І. Новіка, Ю. М. Тодику, Л. А. Галенську, О. А. Малиновську, Д. В. Іванова, О. А. Гончаренко, В. Д. Андрієнко, Ю. М. Білуху, С. П. Бритченко, Ю. В. Бузицького, В. С. Гринчак, В. І. Євінтова, О. Л. Копиленко, В. С. Крисаченко, О. В. Кузьменко, В. Ф. Погорілко, С. П. Ратушний, Ю. І. Римаренко, С. Г. Рубанова, О. Ф. Фрицького, С. Б. Чехович, В. М. Шаповал, Ю. С. Шемшученко, В. В. Шепель, М. О. Шульга, І. Г. Ковалишина, О. Р. Посєдинок, К. О. Нестеренко та деяких інших.

Проте, через стрімкий розвиток суспільних відносин та систематичних змін законодавства, певна частина питань, пов'язаних із забезпеченням конституційних прав іноземців та осіб без громадянства, у тому числі біженців, в Україні вимагає переосмислення та нових наукових досліджень.

Метою цієї статті є дослідження основних проблем, пов'язаних зі забезпеченням конституційних прав іноземців та осіб без громадянства, у тому числі біженців, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків.

Виклад основного матеріалу. Так, відповідно до пункту 63.6 статті 63 Податкового кодексу України, облік платників податків у контролюючих органах ведеться за податковими номерами, а облік осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган, ведеться за прізвищем, ім'ям, по батькові і серією та номером діючого паспорта [1].

Згідно статті 70 Податкового кодексу України, до Державного реєстру фізичних осіб-платників податків вноситься інформація про осіб, які є: громадянами України; іноземцями та особами без громадянства, які постійно проживають в Україні; іноземцями та особами без громадянства, які не мають постійного місця проживання в Україні, але відповідно до законодавства зобов'язані сплачувати податки в Україні або є засновниками юридичних осіб, створених на території України [1]. Облік фізичних осіб – платників податків, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган, ведеться в окремому реєстрі Державного реєстру за прізвищем, ім'ям, по батькові та серією і номером паспорта без використання реєстраційного номера облікової картки [1].

Пункт 70.2. статті 70 Податкового кодексу України передбачає, що до облікової картки фізичної особи – платника податків та повідомлення (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків) вноситься така інформація: прізвище, ім'я та по батькові; дата народження; місце народження (країна, область, район, населений пункт); місце проживання, а для іноземних громадян – також громадянство; серія, номер свідоцтва про народження, паспорта (аналогічні дані іншого документа, що посвідчує особу), ким і коли виданий [1].

Тобто, звідси виходить, що діючим законом, а саме: Податковим кодексом України, передбачена можливість іноземних громадян, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, зареєструватися у Державному реєстрі фізичних осіб-платників податків.

Порядок обліку платників податків і зборів, а також перелік документів, які подаються на взяття на облік платників податків, порядок подання таких документів, відповідно до пункту 63.10 Податкового кодексу України визначається Центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику [1], тобто Міністерством фінансів України.

Разом з цим, відповідно до частини 1 Розділу IV Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб-платників податків, Державний реєстр формується на основі Державного реєстру фізичних осіб-платників податків та інших обов'язкових платежів. Складовою частиною Державного реєстру є окремий реєстр Державного реєстру, до якого вноситься інформація про фізичних осіб-громадян України, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати будь-які платежі за серією та/або номером паспорта [2].

Таким чином, Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб-платників податків не передбачає можливості внесення відомостей про іноземців до цього окремого реєстру, а також будь-якого іншого способу для іноземців, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, зареєструватися у Державному реєстрі фізичних осіб-платників податків без порушення своїх релігійних поглядів та переконань.

Тому, на підставі вище вказаного, вбачається, що окремі норми Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб-платників податків не відповідають правовому акту вищої юридичної сили (Податковому кодексу України) і безпідставно звужують права, закріплені у Податковому кодексі України.

Відповідно до статті 19 Конституції України органи державної влади та місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, у межах повноважень та способом, передбаченими Конституцією та законами України [3].

Відповідно до пункту 10 Положення про Міністерство юстиції України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 2 липня 2014 року № 228, Міністерство юстиції України у межах повноважень, передбачених законом, на основі і на виконання Конституції та законів України, актів Президента України та постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України, актів Кабінету Міністрів України видає накази, здійснює організацію і контроль за їх виконанням [4]. Накази Міністерства юстиції України, видані у межах повноважень, передбачених законом, обов'язкові для виконання центральними органами виконавчої влади, їх територіальними органами, місцевими державними адміністраціями, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності та громадянами [4].

У статті 3 Податкового кодексу України вказано, що податкове законодавство України складається з Конституції України; Податкового кодексу України; Митного кодексу України та інших законів з питань митної справи у частині регулювання правовідносин, що виникають у зв'язку з оподаткуванням митом операцій з переміщення товарів через митний кордон України; чинних міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України і якими регулюються питання оподаткування; нормативно-правових актів, прийнятих на підставі та на виконання Податкового кодексу України та законів з питань митної справи; рішень Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування з питань місцевих податків та зборів, прийнятих за правилами, встановленими Податковим кодексом України [1].

Таким чином, Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб-платників податків, затверджене наказом Міністерства фінансів України

від 29.09.2017 року № 822 мало бути прийняте на виконання Конституції України і законів України, зокрема, на підставі і на виконання Податкового кодексу України.

Крім того, такі норми Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб-платників податків порушують принцип рівності, що передбачений статтею 24 Конституції України.

Норми пункту 4 Розділу I, пунктів 1,2 Розділу II, пункту 1 Розділу IV Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб-платників податків, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 29.09.2017 року № 822, передбачають існування окремого реєстру Державного реєстру, до якого вноситься інформація лише про фізичних осіб-громадян України, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати будь-які платежі за серією та/або номером паспорта.

Можливості включення до цього реєстру для іноземців та осіб без громадянства (в тому числі біженців), так само, як і будь-якого іншого способу для цієї категорії осіб зареєструватися у Державному реєстрі фізичних осіб-платників податків без порушення своїх релігійних поглядів та переконань, не передбачено.

Статтею 3 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» встановлено, що іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, користуються тими самими правами і свободами, а також несуть такі самі обов'язки, як і громадяни України, за винятками, встановленими Конституцією, законами чи міжнародними договорами України [9].

Тобто, включення до окремого реєстру Державного реєстру, до якого вноситься інформація про фізичних осіб-громадян України, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків не є винятковим правом громадянина України, а має бути рівним, незалежно від громадянства.

Відповідно до статті 35 Конституції України кожен має право на свободу світогляду і віросповідання. Це право включає свободу сповідувати будь-яку релігію або не сповідувати ніякої, безперешкодно відправляти одноособово чи колективно релігійні культури і ритуальні обряди, вести релігійну діяльність [3].

Отже, фактично, норми Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб-платників податків обмежують права іноземців та осіб без громадянства (в тому числі біженців) на свободу світогляду і віросповідання.

В статті 24 Конституції України зазначено, що громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом. Не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками [3].

А якщо проаналізувати Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб-платників податків, то вбачається, що громадяни України мають право на свободу світогляду і віросповідання, а іноземці та особи без громадянства (в тому числі біженці) цього права позбавлені.

У відповідності до статті 1 Закону України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні» від 06 вересня 2012 року № 5207-VI дискримінація – ситуація, за якої особа та/або група осіб за їх ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, віку, інвалідності, етнічного та соціального походження, громадянства, сімейного та майнового стану, місця проживання, мовними або іншими ознаками, які були, є та можуть бути дійсними або припущеними, зазнає обмеження у визнанні, реалізації або користуванні правами і свободами в будь-якій формі, встановленій цим Законом, крім випадків, коли таке обмеження має

правомірну, об'єктивно обґрунтовану мету, способи досягнення якої є належними та необхідними [10].

Виходячи з норм Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб-платників податків вбачається саме непряма дискримінація.

Адже, непряма дискримінація – ситуація, за якої внаслідок реалізації чи застосування формально нейтральних правових норм, критеріїв оцінки, правил, вимог чи практики для особи та/або групи осіб за їх певними ознаками виникають менш сприятливі умови або становище порівняно з іншими особами та/або групами осіб, крім випадків, коли їх реалізація чи застосування має правомірну, об'єктивно обґрунтовану мету, способи досягнення якої є належними та необхідними [10].

Законом України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні» передбачено, що законодавство України ґрунтується на принципі недискримінації, що передбачає незалежно від певних ознак: забезпечення рівності прав і свобод осіб та/або груп осіб; забезпечення рівності перед законом осіб та/або груп осіб; повагу до гідності кожної людини; забезпечення рівних можливостей осіб та/або груп осіб [10].

Такі положення вище вказаного Закону чітко відповідають статті 24 Конституції України.

Статтею 6 цього ж Закону визначено, що форми дискримінації з боку державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, юридичних осіб публічного та приватного права, а також фізичних осіб, забороняються [10].

Згідно частин першої, другої статті 8 цього ж Закону розроблення проектів нормативно-правових актів здійснюється з обов'язковим урахуванням принципу недискримінації [10].

Біженці або особи, які потребують додаткового захисту, шукачі захисту, відповідно до статті 13 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту», мають право на тимчасове працевлаштування, навчання, медичну допомогу в порядку, встановленому законодавством України та інші права, передбачені Конституцією та законами України для іноземців та осіб без громадянства, які законно перебувають на території України [11].

Разом з тим, реалізація зазначених прав у повному обсязі для цієї категорії осіб не є можливою, оскільки вони не мають юридичних механізмів зареєструватися у Державному реєстрі фізичних осіб-платників податків при умові відмови через свої релігійні переконання від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків.

Висновки і пропозиції. Враховуючи вище викладене, норми пункту 4 Розділу І, пунктів 1, 2 Розділу ІІ, пункту 1 Розділу ІV Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб-платників податків, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 29.09.2017 року № 822, що обмежують можливість обліку іноземців та осіб без громадянства, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган, є незаконними і такими, що не відповідають правовому акту вищої юридичної сили, а саме: Податковому кодексу України.

Також ці норми обмежують іноземців та осіб без громадянства (в тому числі біженців), які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків у реалізації їхніх прав, зокрема, права на реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб-платників податків, та є такими, що призводять до непрямої дискримінації за ознакою громадянства, а також порушують принцип рівності, передбачений статтею 24 Конституції України. Цю правову колізію доцільно вирішити шляхом правотворчості або шляхом скасування незаконних положень в судовому порядку.

Список використаної літератури

1. Податковий кодекс України: Кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI.– 2011.– № 13-14, № 15-16, № 17. – Ст.112. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
2. Про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб-платників податків: Положення затверджено Наказом Міністерства фінансів України від 29.09.2017 № 822. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1306-17>.
3. Конституція України від 28 червня 1996 року. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
4. Про Міністерство юстиції України: Положення, затверджене Постановою Кабінету Міністрів України від 2 липня 2014 року № 228. – Режим доступу: <https://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/228-2014-%D0%BF>.
5. Чехович С. Б. Юридичні аспекти міграційних процесів в Україні / С. Б. Чехович. – К.: ВІПОЛ, 2001. – 288 с.
6. Андрієнко В. Д. Проблеми створення і діяльності органів виконавчої влади України з регулювання зовнішньої міграції/ В. Д. Андрієнко. // Біженці та міграція: український часопис права і політики. – 1998. – № 3-4. – С. 91–93.
7. Малиновська О. А. Біженці у світі та в Україні: моделі вирішення проблеми / О. А. Малиновська. – К.: Генеза, 2003. – 288 с.
8. Босий В. П. Міжрегіональна Академія управління персоналом, м. Київ, Інституційно-правова система забезпечення прав біженців в Україні. Наукові праці МАУП. – 2015. – Вип. 44(1). – С. 118–125
9. Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства: Закон України від 22 вересня 2011 року № 3773-VI. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3773-17>
10. Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні: Закон України від 06 вересня 2012 року № 5207-VI. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5207-17>
11. Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту: Закон України від 08 липня 2011 року № 3671-VI. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3671-17>.

References

1. Tax Code of Ukraine. (2010, December 2) Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> [in Ukrainian].
2. On registration of individual sin the State Register of Individuals-Payers: The regulation was approved by the Order of the Ministry of Finance of Ukraine № 822 (2017, September 29) Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1306-17> [in Ukrainian].
3. Constitution of Ukraine (1996, June 28) Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> [in Ukrainian].
4. About the Ministry of Justice of Ukraine: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine № 228 (2014, July 2). Retrieved from: <https://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/228-2014-%D0%BF> [in Ukrainian].
5. Chekhovych, S. B. (2001) Legal aspects of migration processes in Ukraine. Kyiv: VIPOL [in Ukrainian].
6. Andriienko, V. D. (1998) Problems of creation and activity of executive authorities of Ukraine eoregulation of external migration] // Bizhentsi ta mihratsiia: ukrainskyi chasopys prava i polityky, 3-4, 91-93 [in Ukrainian].
7. Malynovska, O. A. (2003) Refugees in the world and in Ukraine: models for solving the problem. Kyiv: Heneza [in Ukrainian].
8. Bosyi, V. P. (2015) Institutional and legal system of refugee rights in Ukraine. Naukovi pratsi MAUP, 44(1), 118–125 [in Ukrainian].
9. Law of Ukraine on the legal status of foreigners and stateless persons № 3773-VI (2011, September 9) Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3773-17> [in Ukrainian].
10. Law of Ukraine on the principles of preventing and combating discrimination in Ukraine № 5207-VI. (2012, September 2) Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5207-17> [in Ukrainian].
11. Law of Ukraine about refugees and persons in need of additional or temporary protection № 3671-VI. (2011, July 8) Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3671-17> [in Ukrainian].

Стаття надійшла 13.09.2019

Е. Н. Калашник, канд. юрид. наук, доцент, адвокат,
 член Комитета защиты прав и гарантий адвокатской деятельности
 Национальной ассоциации адвокатов
 Киевский университет имени Бориса Гринченко
 Кафедра публичного и частного права
 ул. Бульварно-Кудрявская, 18/2, Киев, 04053, Украина
 e-mail: consigliery@ukr.net

СПОРНЫЕ ПОЛОЖЕНИЯ ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВА УКРАИНЫ О РЕГИСТРАЦИИ ИНОСТРАНЦЕВ И ЛИЦ БЕЗ ГРАЖДАНСТВА В ГОСУДАРСТВЕННОМ РЕЕСТРЕ ФИЗИЧЕСКИХ ЛИЦ-НАЛОГОПЛАТЕЛЬЩИКОВ

Резюме

В статье проанализирована проблема учета иностранцев и лиц без гражданства (в том числе беженцев), которые по своим религиозным убеждениям отказываются от принятия регистрационного номера учетной карточки налогоплательщика. Автором указано о нерешенности проблемы возможности учета иностранцев и лиц без гражданства, в том числе беженцев, которые по своим религиозным убеждениям отказываются от принятия регистрационного номера учетной карточки налогоплательщика. Приведены основные проблемы учета иностранцев и лиц без гражданства, которые по своим религиозным убеждениям отказываются от принятия регистрационного номера учетной карточки налогоплательщика.

Ключевые слова: права иностранцев и лиц без гражданства, регистрационный номер учетной карточки плательщика налогов, права беженцев, учет налогоплательщиков, отмена положений подзаконного нормативного акта.

O. M. Kalashnyk, Ph.D., Associate Professor, Attorney
 Member of the Committee for the Protection of Rights and Guarantees
 of Attorney at the Ukrainian National Bar Association
 Borys Grinchenko Kyiv University, Department of Public and Private Law
 st. Boulevard-Kudryavskaya, 18/2, Kyiv, 04053, Ukraine
 e-mail: consigliery@ukr.net

DISPUTED PROVISIONS OF THE UKRAINE'S LEGISLATION ON THE REGISTRATION OF FOREIGNERS AND PERSONS WITHOUT CITIZENSHIP IN THE STATE REGISTRY OF INDIVIDUAL TAXPERS

Summary

The article analyzes the problem of accounting for foreigners and stateless persons (including refugees) which are refuse to accept the registration number of the taxpayer's account card, because of their religious beliefs. The author points out the unresolved problem of the possibility of accounting for foreigners and stateless persons, including refugees which are refuse to accept the registration number of the taxpayer's account card, because of their religious beliefs. The main problems of registration of foreigners and stateless persons who, according to their religious beliefs, refuse to accept the registration number of the taxpayer account card, are given.

The author noted that insufficient attention was paid to the mentioned issue in the domestic constitutional-legal scientific literature. The article draws attention to foreign and domestic scholars whose work has concerned the legal status of refugees to some extent.

It has been stated that it is not possible today to exercise the right of foreigners and stateless persons to refuse to accept the registration number of the taxpayer's account card. The author substantiated the proposals for solving this problem by the lawmaking or by repealing the illegal provisions in the court. The list and analysis of the main national legal acts in the sphere of ensuring the possibility of accounting for foreigners and stateless persons, who, due to their religious beliefs, refuse to accept the registration number of the taxpayer's registration card in Ukraine, is presented.

The author concludes that the norms of paragraph 4 of Section I, paragraphs 1, 2 of Section II, paragraph 1 of Section IV of the Regulation on the Registration of Individuals in the State Register of Individuals Paying Taxes, approved by the order of the Ministry of Finance of Ukraine dated September 29, 2017 No. 822, restrict the ability to account for aliens and stateless persons which are refuse to accept the registration number of the taxpayer's registration card and have informed the appropriate supervisory authority, because of their religious beliefs, and they are illegal and do not meet a legal act of higher legal force, namely the Tax Code of Ukraine.

These rules also restrict foreigners and stateless persons (including refugees) who, because of their religious beliefs, refuse to accept the registration number of a taxpayer account in exercising their rights, in particular, the right to register with the State Register of Individual Taxpayers and have leads to indirect discrimination on the basis of nationality, and also have violates the principle of equality enshrined in Article 24 of the Constitution of Ukraine. It is advisable to resolve this conflict of law by the lawmaking or by abolishing unlawful provisions in the court.

Keywords: rights of foreigners and stateless persons, registration number of the taxpayer's registration card, refugee rights, registration of taxpayers, repeal of the provisions of the by-law.